

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator•

•• poniedziałek•, 08 • lutego• 2010 10:18• - • Poprawiony•

•• środa•, 22 • sierpnia• 2012 13:35•

50-cio LECIE

ŻYRARDOWSKIEJ
SPÓŁDZIELNI
MIESZKANIOWEJ

RYS HISTORYCZNY

MARZEC 2008 r.

Żyrardowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej

50 LAT
MINEŁO

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• • poniedziałek •, 08 • lutego •, 2010 10:18 • - • • Poprawiony •

• • środa •, 22 • sierpnia •, 2012 13:35 •

W dniu 11 marca 1958 r., grupa mieszkańców naszego miasta, pragnąca zaspokoić swoje potrzeby mieszkaniowe, spotkała się na zebraniu w Sali konferencyjnej (kantorze) Zakładów Lniarskich. 400 uczestników spotkania wysłuchało informacji o możliwości ziszczenia swoich oczekiwań przez zorganizowanie się w spółdzielni mieszkaniowej. Nie wszyscy chcieli podjąć się trudu zgromadzenia własnego wkładu mieszkaniowego, woleli czekać aż im Państwo da. Tych co się zdecydowali było 41. Podjęli oni stosowną uchwałę o stworzeniu Spółdzielni Mieszkaniowej w Żyrardowie. Nadali jej symboliczną nazwę „JEDNOŚĆ”. Byli oni założycielami Żyrardowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

I. HISTORIA POWSTAWANIA SPÓŁDZIELCZOŚCI MIESZKANIOWEJ NA ZIEMIACH POLSKICH.

„Ruch spółdzielczy w świecie ma ponad półtorawiekową tradycję w służbie społeczeństwa. Powstał on z potrzeb społeczeństwa i nadal winien mu służyć przez tworzenie spółdzielni jako samorządowych zrzeszeń, wyposażonych środki prawne dla uczestniczenia w życiu gospodarczym i zaspakajaniu wspólnych aspiracji oraz potrzeb ekonomicznych, społecznych i kulturalnych swoich członków.

Z założenia swego spółdzielczość jest ruchem apolitycznym, obca mu jest dyskryminacja z powodów płci, rasowych, narodowościowych, społecznych, religijnych lub jakichkolwiek innych. Spółdzielnie działają na zasadach demokratycznych, a wszyscy członkowie mają równe prawa i obowiązki”.

Te wzniosłe słowa zaczerpnięte zostały z zasad etyki spółdzielczej uchwalonej w grudniu 2002 r. przez Zgromadzenie Ogólne Krajowej Rady Spółdzielczej. Wskazują one normy którymi winna się posługiwać w swych działaniach spółdzielczość wszystkich branż, zaś spółdzielczość mieszkaniowa w szczególności.

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator•

••poniedziałek•, 08 •lutego• 2010 10:18• - •Poprawiony•

••środa•, 22 •sierpnia• 2012 13:35•

Spółdzielczość mieszkaniowa jako ruch spółdzielczo-gospodarczy działa w Polsce od ponad 115 lat. Jej początki wiążą się z dniem 27 marca 1890 r. Jest to data założenia pierwszej polskiej spółdzielni mieszkaniowej na terenach zaboru pruskiego, w Poznaniu. W ciągu następnych lat powstały dalsze spółdzielnie mieszkaniowa w Wielkopolsce i na Pomorzu, a później w innych częściach kraju. Często spełniały one dodatkową rolę matecznika polskości.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości, w początkach okresu międzywojennego nastąpiło ożywienie organizacyjne spółdzielczości. Do końca 1921 r. powstało w kraju 477 spółdzielni mieszkaniowych. W dniu 11 grudnia 1921 r. powstała Warszawska Spółdzielnia Mieszkaniowa, czołowy reprezentant nurtu spółdzielczości lokatorskiej w okresie międzywojennym.

Ten sam nurt reprezentowały między innymi spółdzielnie „Lokator” w Łodzi, Gdańska Spółdzielnia Mieszkaniowa, Spółdzielnia we Wrocławiu i Piotrkowie.

Do 1939 r. powstało na terenie kraju dalszych kilkadziesiąt spółdzielni, posiadających kilka tysięcy mieszkań. Nie odgrywały one jednak pod względem ilościowym istotniejszej roli w zaspakajaniu potrzeb mieszkaniowych.

W latach 1945-1949 spółdzielczość mieszkaniowa podjęła inicjatywę obudowy zniszczonych w czasie wojny obiektów mieszkalnych. Stała się również pierwszym w kraju, inwestorem nowego uspołecznionego budownictwa wielorodzinnego. Jej dalszy rozwój zahamowały jednak całkowicie decyzje, podjęte przez państwo w 1950 r. Przyjęło ono centralnie sterowany monopol na budownictwo wielorodzinne. Na kilka lat tzw. okresu stalinowskiego w Polsce, nastąpił zastój i marazm w rozwoju spółdzielczości mieszkaniowej.

II. ODNOWA RUCHU SPÓŁDZIELCZGO PO 1956 r.

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• • poniedziałek •, 08 • lutego •, 2010 10:18 • - • Poprawiony •

• • środa •, 22 • sierpnia •, 2012 13:35 •

Pół wieku temu, po październikowych wydarzeniach, które wstrząsnęły Polską, ówczesne władze uległy naciskom społeczeństwa oczekującego przemian politycznych, społecznych i gospodarczych. Państwo, które zmierzyło się z potrzebami mieszkaniowymi, wywołanymi skutkami zniszczeń wojennych i niespotykanymi w historii ruchami migracyjnymi ludności, uznało swoją porażkę. Trzeba było zagospodarować zrujnowane Ziemie Zachodnie i podjąć próbę sprostania wyzwaniom, jakie przyniosła pospieszna industrializacja kraju. Państwowy system zaspakajania potrzeb mieszkaniowych był niewydolny.

W końcu się załamał. Wyłonione po Październiku 1956 r. nowe kierownictwo Państwa przesądziło o otwarciu spółdzielczej drogi do mieszkania. Zdecydowały o tym względy ekonomiczne i społeczne. Spółdzielnie wykorzystały historyczną szansę. Stały się nadzieją dla wszystkich oczekujących na mieszkania. Do przełomu październikowego nie mieli oni wpływu na rozwiązywanie swoich problemów. Teraz uwierzyli, że mogą je rozwiązać wspólnie.

III. I TAK SIĘ ZACZEŁO POWSTANIE S.M. w ŻYRARDOWIE.

„Czterdzieści lat temu w 1958 r. byłem głównym księgowym w Żyrardowskich Zakładach Przemysłu Bawełnianego. Jak wielu pracowników, tak i ja pragnąłem mieć własne mieszkanie. Dowiedziałem się, że istnieje możliwość zaspokojenia tej potrzeby przez zorganizowanie spółdzielni mieszkaniowej. Postanowiłem zebrać materiały informacyjne. Przeprowadziłem rozmowy z władzami miasta, dyrekcjami i radami zakładowymi (związkowymi) przedsiębiorstw uzyskując ich poparcie dla tej inicjatywy.

W uzgodnieniu z architektem miejskim inż. Jerzym Sikorskim, przewodniczącym Prezydium M.R.N. (ówczesny odpowiednik Prezydenta Miasta) Stanisławem Milczarkiem i przewodniczącym Rady Zakładowej Adamem Marciniakiem, zwołałem Walne Zgromadzenie w Sali konferencyjnej zakładów Lniarskich ustalając, że siedzibą Spółdzielni jest Rada Zakładowa Żyrardowskich Zakładów Lniarskich, a terenem działania miasto Żyrardów.

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• • poniedziałek •, 08 • lutego • 2010 10:18 • - • Poprawiony •

• • środa •, 22 • sierpnia • 2012 13:35 •

Swój podpis pod uchwałą i deklaracją przystąpienia do spółdzielni złożyło 41 osób spośród 400 uczestników spotkania. Byli to założyciele naszej spółdzielni. Z grupy tej wybrano Radę i Zarząd powołanej spółdzielni”.

Powyższe słowa zawarł założyciel i pierwszy prezes spółdzielni mieszkaniowej „JEDNOŚĆ” w Żyrardowie Pan Kazimierz Werbicki, we wspomnieniu przygotowanym na 40-lecie ŻSM w 1998 r.

Grupa założycieli wybrała ze swojego grona kierownictwo spółdzielni:

W skład pierwszej Rady weszli: kol., kol. Jan Warchoł, Anna Modzelewska, Leon Gwiazdziński, Anna Piasecka, Lucjan Łoskot, Jadwiga Sołtan, Wanda Wolska, Henryk Nازیębło, Jan Neubert.

Skład pierwszego Zarządu: kol., kol. Kazimierz Werbicki, Edward Cuper, Henryk Cegliński.

Początkowy okres funkcjonowania Spółdzielni wiązał się ściśle z poczynaniami władz miejskich, bez których niemożliwe było w ówczesnych warunkach, prowadzenie samodzielnej działalności inwestycyjnej. Ograniczenia te dyktowały względy administracyjno-prawne, a ponadto potrzeby wspólnych uzgodnień lokalizacyjnych i zabezpieczenia infrastruktury technicznej pod przyszłe osiedla. Jednakże bez chęci i społecznego zaangażowania pierwszych działaczy spółdzielni, jej funkcjonowanie i rozwój byłyby niemożliwe.

Pierwszy budynek o 32 mieszkaniach (ul. Legionów Polskich 64) spółdzielnia oddała do zasiedlenia w dniu 09 lutego 1959 r., zaś kolejne, sąsiadujące z nim przy tej samej ulicy w listopadzie 1959 r., kwietniu 1960 r. i listopadzie 1961 r. W drugiej połowie 1961 r. oddano do zasiedlenia dwa kolejne budynki przy ul. Limanowskiego 52 i 54.

O entuzjzmie w działaniu z tego okresu niech świadczy fakt społecznej pracy Zarządu

Rys historyczny

•Wpisany przez Administrator•

••poniedziałek•, 08 •lutego• 2010 10:18• - •Poprawiony•

••środa•, 22 •sierpnia• 2012 13:35•

Spółdzielni w pierwszych latach jej funkcjonowania. Mieszkańcy pierwszych zasiedlonych budynków dla uniknięcia wysokich kosztów eksploatacji społecznie pełnili funkcje palaczy we własnej kotłowni oraz sami urządzali tereny zielone wokół budynków.

W tym czasie nawiązał się między nimi solidaryzm w działaniu, a także gotowość do służenia wzajemną pomocą. Mind to imagine Dragons singer Dan Reynolds is completely blown. After years of grinding to go out in the half empty clubs, the Las Vegas group is confronted with a sold-out tour the world, appearances on Leno and Kimmel, and the only one, "Radioactive", [mejores mp3 descargar Imagine Dragons Radioactive](#)

who is the biggest rock hit by the year. "I just try to keep the head to turn too much», says the singer. "Everything was mad." The group, who ring as a mixture of Mumford and Sounds and Coldplay, passed last year and half on an exhausting worldwide tour.

[uccretsiz indir Imagine Dragons Radioactive](#)

"He not ya not a lot of glamour to her», says Reynolds. «We are in a bus where every berth am complete with a heap of evil-smelling guys. You wake up, go directly to a meeting, to make meetings all day long and then to make show in the evening. You repeat that in every city. It is difficult to keep freshness sometimes". Having said that, the group is delighted that people react to their music with such intensity. He ya two years, they were played casinos of Las Vegas to pay the rent of their shared flat.

[Imagine Dragons Radioactive mp3 gratis scaricare](#)

«They said to us that we had to learn 50 songs and shows of six hours without pauses toilets», says Reynolds. «We were so much desperate person that we admitted. They allow us to choose songs, then we went with songs by cars, The Cure, Arcade Fire and U2. It was really well, because we learnt the music of the groups which influenced us... The intoxicated persons loved «I am Gonna Be (500 Miles)» by Proclaimers. They got up on the table, or to dance on stage with us." Turned by group between two concerts

[mp3 tracks download Imagine Dragons Radioactive](#)

in Caesars Palace, Mandalay Bay and O' Sheas recently with shutters. «We played slot machines in front of these concessionaires of blackjack in bikini and guys sat just in», says Reynolds. "The ding-ding-ding of slot machines was stronger than the tiny loudspeakers, they gave us. We would make in the four evenings a week and them give 400 \$ for six hours. It gave us enough money to pay the rent and to eat Beep Ramen or Taco Bell." To play casinos for Taco Bell money was hardly the life of the parents of Dan envisaged for him. He comes from a big family Mormon in Las Vegas, with seven brothers and a sister. «I am the second youngest son, and many my brothers became doctors and lawyers", declared Reynolds. «My mother really did not want to reach me with a rock group." As most Mormons,

[musikostenlos.com mp3 kostenlos Imagine Dragons Radioactive](#)

Reynolds was sent on a mission of two years when he was 19 years old. He could perhaps been able to go anywhere, but they sent him to Omaha, Nebraska. He was not exactly delighted in his mission. «I was as, 'Guy, what is it? "He remembers. "I thought that it was the worst."

W pierwszej połowie lat sześćdziesiątych mieszkańcy naszej spółdzielni organizowali się w

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• • poniedziałek •, 08 • lutego • 2010 10:18 • - • Poprawiony •

• • środa •, 22 • sierpnia • 2012 13:35 •

różnorodnych formach wzajemnych kontaktów w osiedlu. Obok organów statutowych (Rada Nadzorcza, komitety blokowe) funkcjonowało wiele innych ciał społecznych takich jak Komisja Pracy Kobiet, czy Rada Młodzieżowa Osiedla. Wszystkie one znajdowały swoje miejsce w życiu osiedla i pole do efektywnych działań.

Obok Spółdzielni „JEDNOŚĆ” powstały w tym okresie w mieście także inne spółdzielnie – SM „NADZIEJA” powołana w 1958 r. przez żywardowskich rzemieślników oraz własnościowa S.M. „Słoneczna” powołana w 1960 r. Obie one wybudowały 5 budynków, w tym S.M. „Słoneczna” – 3 budynki (41 mieszkań) przy ul. 16-go Stycznia 22 i ul. Narutowicza 2 i 4, zaś S.M. „Nadzieja” - 2 budynki (52 mieszkania) przy ul. Środkowej 31 i 33.

Spółdzielnie te w kolejnych latach połączyły się ze Spółdzielnią „JEDNOŚĆ” tworząc jedną Żyrardowską Spółdzielnię Mieszkaniową. Zmiana nazwy miała miejsce w 1970 r.

Efektom pierwszej dekady funkcjonowania ŻSM było wybudowanie i zakończenie w 1969 r. realizacji całego osiedla Żeromskiego (21,5 budynku) oraz podjęcie budowy następnego osiedla Sikorskiego (dawne os. Świerczewskiego). Spółdzielnia obejmowała działaniem także osiedla „Środkowa” (2 bud.) i „Słoneczna” (3 bud.).

Wart przypomnienia jest fakt, że w 1968 r. spółdzielnia wybudowała w osiedlu Żeromskiego i uruchomiła działalność Osiedlowego Domu Kultury. To była pierwsza tego typu spółdzielcza placówka społeczno-wychowawcza na Mazowszu i jedna z nielicznych w kraju.

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• • poniedziałek •, 08 • lutego •, 2010 10:18 • - • Poprawiony •

• • środa •, 22 • sierpnia •, 2012 13:35 •

Gdy wspominamy Samorząd Spółdzielni z okresu pierwszego dziesięciolecia i ludzi, którzy nim przewodzili to obok nazwisk pierwszego składu samorządu i nazwiska człowieka historii ŻSM – Kazimierza Werbickiego, należy przywołać nazwiska członków Zarządu Spółdzielni: Jerzego Janiszewskiego, Zenona Więckowskiego, Czesława Guzowskiego, Henryka Pawlaka, Wacławy Wierzbickiej oraz członków Rady Nadzorczej: Tomasza Andryszczaka, Stefana Kasperkiewicza, Henryka Koźbiała, Jana Radzikowskiego, Janusza Zajdla, Henryka Dukaczewskiego, Zofii Malińskiej, Ryszarda Przybylskiego, Bogdana Obłękowskiego, Andrzeja Matuszewskiego, Włodzimierza Mońko, Remigiusza Piotrowskiego, Jana Zachariasza. To oni kontynuowali dzieło „założycieli” i pozostawili ślady na kartach historii ŻSM.

IV. LATA SIEDEMDZIESIĄTE w ŻSM.

W lata siedemdziesiąte nasza spółdzielnia weszła pod nową nazwą, Żyrardowska Spółdzielnia Mieszkaniowa. Zasadność tej zmiany stworzył fakt połączenia się w jeden organizm, wszystkich trzech oddzielnie funkcjonujących dotychczasowych spółdzielni. sm „Jedność”, sm „Nadzieja”, sm „Słoneczna”). Majątek spółdzielni z tego okresu to 29,5 budynku mieszkalnego, 1311 lokali o powierzchni około 55 tys. m², w których zamieszkiwało około 4,5 tys. osób.

I były to jedyne spółdzielcze zasoby mieszkaniowe w liczącym wówczas około 35 tys. mieszkańców, Żyrardowie.

Funkcjonował u nas także Osiedlowy Dom Kultury na os. Żeromskiego, przekazany

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• • poniedziałek •, 08 • lutego •, 2010 10:18 • - • • Poprawiony •

• • środa •, 22 • sierpnia •, 2012 13:35 •

spółdzielcom w październiku 1968 r.

Atrakcyjność spółdzielczych mieszkań, aktywność kierownictwa spółdzielni w przygotowywaniu nowych inwestycji pod oczekiwania zgromadzonych w kolejce członków i kandydatów, oraz szeroka pomoc i współpraca w działaniu władz administracyjnych miasta powodowały, że jedyny rozwój zasobu mieszkaniowego w mieście w tym okresie, odbywał się poprzez budownictwo spółdzielcze, które realizowała Żyrardowska Spółdzielnia Mieszkaniowa.

W okresie lat 1969÷1971 wybudowano i oddano mieszkańcom 5 budynków spółdzielczych w dawnym os. Świerczewskiego (dzisiaj Sikorskiego). Było w nich 300 mieszkań. Obok osiedla powstał wielobranżowy pawilon Handlowy. Podobny powstał wcześniej na os. Żeromskiego, obok kościoła. Obydwa pawilony – spółdzielcze.

Kolejny okres pierwszej połowy dekady lat siedemdziesiątych, to nowe spółdzielcze realizacje, nowe budynki i nowe mieszkania. W rejonie dawnych działek ogrodniczych, pomiędzy ulicami Limanowskiego, Kościuszki i Mireckiego, zbudowano 14 budynków osiedla Kościuszki. W 610-ciu nowych lokalach zamieszkało ponad 3 tys. osób.

Na osiedlu tym, po raz pierwszy przy realizacji budynków w Żyrardowie, pojawiły się nowe technologie wykonywania obiektów i nowe systemy budowy. Dotychczasową konstrukcję z płyty żerańskiej i pustaka zaczęła wypierać technologia wielkopłytowa.

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• • poniedziałek •, 08 • lutego •, 2010 10:18 • - • • Poprawiony •

• • środa •, 22 • sierpnia •, 2012 13:35 •

Przebieg budowy tych obiektów (montażu elementów betonowych) przy ul. Kościuszki 19 i 15/17 zrobił w tym czasie imponujące wrażenie. Montaż jednego budynku w okresie niespełna miesiąca był niesamowitym wydarzeniem. Było to bardzo budujące, gdyż kolejka oczekujących na mieszkanie rosła w zawrotnym tempie.

Omawiany okres objął jeszcze jedno, bardzo istotne dla miasta i dla miejskiego mieszkalnictwa wydarzenie. W 1975 r. doprowadzono do naszego grodu gaz ziemny, przewodowy. Budynki osiedla Kościuszki były pierwszymi, które posiadały instalację gazową wewnętrzną, przygotowaną jeszcze w trakcie ich budowy.

To na terenie osiedla Kościuszki, odbyło się uroczyste zapalenie pierwszego palnika gazowego. Słup ognia buchnął z rury gazowej wyprowadzonej nad powierzchnią ziemi, gdy uroczyście zapalił go jeden z miejskich notabli. W okresie poprzedzającym to wydarzenie budynki spółdzielcze wyposażone były w kuchenne trzony spalinowe i w kuchnie węglowe. Po uruchomieniu instalacji gazowych w budynkach os. Kościuszki podjęta została w spółdzielni akcja modernizacyjna i wykonano instalację gazu przewodowego we wszystkich budynkach spółdzielczych, które jej nie posiadały.

W 1975 r. w wyniku podziału administracyjnego kraju i utworzenia województwa skierniewickiego ŻSM przyjęła od Grodzkiej SM osiedle Dworcowa I we Mszczonowie (6 budynków o 372 mieszkaniach) i włączyła je do swojej struktury organizacyjnej.

Potrzeby mieszkaniowe miasta, presja załóg zakładów przemysłowych w Żyrardowie oraz dostępny dla większości społeczeństwa system finansowania budownictwa,

Rys historyczny

•Wpisany przez Administrator•

••poniedziałek•, 08 •lutego• 2010 10:18• - •Poprawiony•

••środa•, 22 •sierpnia• 2012 13:35•

wspierany przez Państwo (Budżet kredytował 90% kosztu budowy lokalu), spowodowały że nastąpiło u nas gwałtowniejsze przyspieszenie realizacji nowych inwestycji mieszkaniowych. W miejscu dziewiczych pól

z łanami zbóż, rozpościerającymi się na północ od terenów żyrdowskiej Garbarni zaprojektowano i zaczęto realizować spółdzielczą dzielnicę miasta.

Towarzyszyła tej realizacji olbrzymia presja i zainteresowanie miejskich władz administracyjno-politycznych. Urzędujący w tym czasie prezydent Żyrardowa – Piotr Myszkowski był pierwszym budowniczym miasta, który swój dzień pracy rozpoczynał od przeglądu dokonań na budowach mieszkaniowych.

W okresie od października 1976 r., gdy wybudowano pierwszy budynek, do lutego 1981 r. w którym finalizowano realizację, powstało osiedle mieszkaniowe „WSCHÓD” o 24 budynkach mieszkalnych z 1158 lokalami. Jedna trzecia rozmieszczonych w nim budynków to obiekty średniowysokie (o 11-tu kondygnacjach), budowane w naszym mieście po raz pierwszy. Tym samym pojawiły się w nich pierwsze miejskie instalacje dźwigów osobowych, co stało się wówczas przedmiotem wycieczek z całego miasta, chętnych do przejażdżki nowym urządzeniem.

Równocześnie z realizacją os. Wschód podjęto przebudowę centrum miasta. W latach 1976-77 realizowano i oddano do użytku dwa budynki wysokie przy ul. Mielczarskiego 11 i 19/25 o 190-ciu mieszkaniach. Tym samym liczba mieszkań wybudowanych przez spółdzielnię w dekadzie lat siedemdziesiątych wyniosła 2258, a społeczność spółdzielcza powiększyła się o kolejne 7,5 tys. mieszkańców. Spółdzielnia budowała również infrastrukturę techniczną i społeczną na osiedlach, bez której funkcjonowanie budynków nie byłoby możliwe, a życie mieszkańców było pełne udręki.

Zbudowano wtedy 5 kotłowni lokalnych, 3 hydrofornie, przedszkole, pawilony wolnostojące. Miasto budowało ulice, chodniki, sieci zaopatrzenia komunalnego, organizowało linie komunikacji miejskiej.

Wśród ludzi, którzy kierowali spółdzielnią w omawianym okresie byli: Pan Kazimierz Werbicki – Prezes Zarządu, a ponadto członkowie Zarządu: Jerzy Janiszewski, Stanisław Gabryałowicz, Jan Kucharski, Elżbieta Błaszczak, Andrzej Szymański, Wacława Wierzbicka.

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• • poniedziałek •, 08 • lutego • 2010 10:18 • - • • Poprawiony •

• • środa •, 22 • sierpnia • 2012 13:35 •

Radę Nadzorczą Spółdzielni tworzyli wtedy między innymi: Stefan Kasperkiewicz, Leszek Mela, Bożena Riman, Jerzy Cieplak, Janina Socha, Teodora Lewandowska, Janina Wolniewicz, Tadeusz Ciężarek, Jan Wrzodak, Zdzisław Gruszczyński, Anatol Marczak, Teresa Łasikiewicz, Henryka Stusińska, Adam Flont, Marian Rusinowski.

Pomimo dużych skłonności ówczesnych władz administracyjnych miasta do dyrygowania działaniami spółdzielni i częstych prób „wtrącania się w sposób kierowania”, udawało się prawie zawsze forsować w pracy samorządu spółdzielczego, jego autonomiczne decyzje.

V. SZALONE LATA OSIEMDZIESIĄTE

Trzecia dekada funkcjonowania ŻSM to lata osiemdziesiąte ubiegłego wieku. Lata walki o demokratyzację życia w kraju i o wolność gospodarczą. Lata udręczonego pustymi półkami sklepowymi społeczeństwa. Ironią tych uwarunkowań, które ujemnie oddziaływały na życie gospodarcze miasta było to, że były to lata najowocniejsze dla jego sytuacji mieszkaniowej, dla przyrostu nowych mieszkań spółdzielczych.

Tezę tą potwierdzają fakty wybudowania i przekazania społeczeństwu miasta prawie 2900 mieszkań w 60-ciu budynkach wielorodzinnych. Ilości te to prawie 42% całego zasobu mieszkaniowego, zbudowanego przez spółdzielnię w okresie 50-cio lecia jej funkcjonowania.

Na rzecz żyrardowskich budów mieszkaniowych, pracowały w tym czasie fabryki domów w Żyrardowie, w Skierniewicach, a także fabryka w Pruszkowie pomimo, że było to sąsiednie województwo. Dostarczały one betonowe elementy wielkopłytowe do montażu konstrukcji budynków.

Rys historyczny

•Wpisany przez Administrator•

••poniedziałek•, 08 •lutego• 2010 10:18• - •Poprawiony•

••środa•, 22 •sierpnia• 2012 13:35•

Mamy wiedzę, że trudności zaopatrzeniowe tamtego okresu nie dotyczyły jedynie dóbr konsumpcyjnych dla ludności. Obejmowały również całą dziedzinę dostaw materiałów budowlanych i instalacyjnych niezbędnych do montażu oraz do wykończenia budynków i mieszkań.

To w tamtym okresie rozbudowany został system centralnych bądź resortowych limitów i przydziałów na niezbędne dla budownictwa materiały. Dysponowali nimi wojewodowie i prezes Centralnego Zarządu Budownictwa Mieszkaniowego. Od siły przebicia i od dojścia do tych decydentów, przez władze gospodarczo-polityczne miasta, zależały poziom i wielkość uzyskiwanych przydziałów. A, że było z tą sprawą w Żyrardowie nieźle, to dobrze świadczy o ówczesnych żyrardowskich decydentach. Wsparcia logistycznego udzielali również budowlanym przyszli użytkownicy mieszkań, którzy w ramach słynnej „Uchwały Nr 42 CZSBM” sami wyszukiwali lepszych, od dostępnych w standardzie materiałów wykończeniowych i sami we własnym zakresie wykonywali prace w swoich lokalach. Pomoc przyszłych użytkowników przy wykończeniu mieszkań była wtedy bezcenna, ponieważ ówczesny rynek budowlany cierpiał na brak mocy w wykonawstwie wykończeniowym.

Wszyscy pamiętają zapewne funkcjonującą w tamtym okresie dwoistość planowania efektów budowlanych w mieście. Były to, plan budownictwa podstawowego na dany rok, przyjmowany do planów gospodarczych i budżetu miasta oraz tzw. plan budownictwa dodatkowego, na który nie zabezpieczano materiałów w centralnym rozdzielniku

Od swoistej „przedsiębiorczości” kierownictwa spółdzielni i prezydenta miasta, którym przez większość tego okresu był Jerzy Słomiński, zależała wielkość ściąganych do miasta reglamentowanych materiałów budowlanych.

Praktyką było, że wykonywany w ramach planu dodatkowego budynek, po zmontowaniu konstrukcji przez ekipy Skierniewickiego Kombinatoru Budowlanego, przekazywany był do dalszych prac instalacyjnych

i wykończeniowych, ekipom żyrardowskich zakładów przemysłowych.

W zamian za pomoc w wykonawstwie, miały one prawo do zasiedlenia całego lub części budynku, rodzinami swoich pracowników.

System ten bardzo się upowszechniał, gdyż zakłady pracy w mieście były zainteresowane pilnym rozwiązaniem problemów mieszkaniowych swoich pracowników. Jednak cierpiały na tym kolejka oczekujących i kandydatów

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator

• • poniedziałek, 08 lutego 2010 10:18 - • Poprawiony

• • środa, 22 sierpnia 2012 13:35

w spółdzielni, ponieważ często tzw. plan budownictwa dodatkowego, przewyższał miejski plan budownictwa na dany rok.

Zmora pierwszego okresu lat 80-tych w mieszkalnictwie krajowym, było ujawnienie się w szerokim zakresie, wad budowlanych w obiektach wznoszonych w systemie budownictwa uprzemysłowionego. Było to przemarzanie ścian wiekopłytowych systemu WK-70, powodowane ich słabą izolacją wewnętrzną, korodowanie i pękanie blaszanych grzejników panelowych, czy wydzielanie się substancji toksycznych w lokalach.

Na początku lat 80-tych podjęto batalię z tymi wadami. Fabryka Domów zmieniła konstrukcje płyt ściennych na system WB-80, ze znacznie lepszą izolacyjnością, zaś Budżet Kraju zaczął refinansować koszty likwidacji wad technologicznych.

Ale ponieważ dystrybucja materiałów i mocy dla likwidacji wad, ze względu na ich szczupłość, była dalej reglamentowana, to z niektórymi wadami, jak niedocieplone ściany osłonowe budynków, czy wadami toksycznymi podłogi dotrwaliśmy do dzisiaj.

Jak wcześniej wspomniano, w latach 80-tych zbudowano i przekazano mieszkańcom prawie 2900 mieszkań.

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• • poniedziałek •, 08 • lutego • 2010 10:18 • - • Poprawiony •

• • środa •, 22 • sierpnia • 2012 13:35 •

• Było to chronologicznie zastawiając:

- 8 budynków osiedla Teklin A o 395-u lokalach mieszkalnych, zakończone w 1981 r.

- 5 budynków os. Batory I (200 lokali) w latach 1981-82,

- 3 budynki os. Centrum II (238 lokali) w 1983 r.

- 6 budynków os. Batory II (240 lokali) w latach 1983-85

- budynek Hotelowo-Rotacyjny (159 lokali) w 1985 r.

- 6 budynków os. Batory IV (180 lokali) w latach 1986-87

- 27 budynków os. Teklin B (1680 lokali) w latach 1982-90

- 4 budynki os. Piękna (190 lokali) w latach 1987-90.

Obok budynków wielorodzinnych podjęto realizację budownictwa jednorodzinnego na os. Łąkowa, a także wybudowano w osiedlach 2 przedszkola, 2 szkoły oraz wiele obiektów handlowych i garaży.

Budownictwo spółdzielcze z tego okresu cechowało wybitnie miastotwórcze działanie. Utworzyło ono wiele nowych osiedli, zaś w północnych rejonach miasta stało się podstawowym elementem spółdzielczej Północnej

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator•

••poniedziałek•, 08 •lutego• 2010 10:18• - •Poprawiony•

••środa•, 22 •sierpnia• 2012 13:35•

Dzielnicy Mieszkaniowej Żyrardowa.

W oddawanych osiedlach tworzył się samorząd mieszkańców, powstawały jego nowe struktury (Rady os. Batory, Centrum, Teklin).

Dla pełnego obrazu działań ŻSM w tej dekadzie należy wspomnieć, że również we Mszczonowie, ŻSM wybudowała w początkach lat 80-tych, 3 budynki mieszkalne o 150-ciu lokalach w tzw. osiedlu Dworcowa II. Z dniem 01 stycznia 1983 r. zasoby mszczonowskie zostały odłączone od organizacji ŻSM i z tym dniem rozpoczęła samodzielny byt Mszczonowska Spółdzielnia Mieszkaniowa.

Z pracą w samorządzie spółdzielni w tym okresie było związanych wiele osób. W Zarządzie Spółdzielni pracowali – p. Kazimierz Werbicki – prezes, Jan Kucharski, Stanisław Gabryłowicz, Elżbieta Błaszczak, Witold Zajączkowski, Andrzej Szymański, Marian Rusinowski.

Radę Nadzorczą tworzyli między innymi; Stefan Kasperkiewicz, Teresa Łasikiewicz, Tadeusz Ciężarek, Bożenna Riman, Teodora Lewandowska, Maria Kierkowska, Leszek Mela, Jan Domański, Zdzisław Gruszczyński, Marian Rusinowski, Andrzej Drużyński, Hanna Kołodziejska, Teresa Gejna-Adamczyk, Andrzej Skoneczny, Kazimierz Bulwin, Andrzej Szymański, Włodzimierz Łysanowski, Henryk Pawlak, Stefan Marczak.

VI. LATA PRZEŁOMU I NOWYCH REALIÓW EKONOMICZNYCH.

Lata dziewięćdziesiąte w Żyrardowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej, przypadły na okres zmian politycznych i przemian wolnorynkowych w naszym kraju. Cechowało je odejście od papierowej ekonomii i od niezbilansowanej

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator•

••poniedziałek•, 08 •lutego• 2010 10:18• - •Poprawiony•

••środa•, 22 •sierpnia• 2012 13:35•

gospodarki.

Przyniosły jednak załamanie działalności gospodarczej w wielu dziedzinach życia, dającej dotąd spokojny byt rodzinom naszych członków. To musiało się odbić na ich kondycji finansowej i przełożyło się na trudności z jakimi przyszło borykać się spółdzielni.

Na początku tego okresu był jednak wstrząs, który miał wzruszyć dotychczasowe struktury samorządowe spółdzielczości mieszkaniowej. Nie pomnę na sukcesy budowlane spółdzielczości w poprzedniej dekadzie lat 80-tych (w Żyrardowie zbudowano w tym okresie 42% obecnej ilości mieszkań), nowe władze ustawodawcze (Sejm kontraktowy i Senat) przyjęły ustawę nakazującą likwidację wszystkich dotychczasowych struktur spółdzielczych (Centralny Związek Spółdzielczości i Budownictwa Mieszkaniowego, Rady Nadzorcze, Zarządy, Przedstawiciele członków) i ponowne ich wybory. Szukano w kraju kozłów ofiarnych, winnych załamania gospodarczego.

Równocześnie zaś zaczęła obowiązywać, przyjęta przez Sejm w ramach tzw. „Planu Balcerowicza” ustawa o uporządkowaniu stosunków kredytowych, w tym zapisy dotyczące kredytów na budownictwo mieszkaniowe, których opłatą obciążeni byli indywidualni członkowie.

Oprocentowanie kredytów mieszkaniowych w ciągu jednego dnia z poziomu 1-2% wzrosło do prawie 100% co wywołało szok w społeczności spółdzielczej.

Zmiany systemu kredytowego budownictwa postawiły tamę wobec jego dostępności i dotychczasowej niskiej kosztowności. Zniknęło tanie budownictwo lokatorskie. Przed kolejną oczekujących pojawiły się niewyobrażalne dotychczas warunki finansowe, które należało spełnić by ubiegać się o nowe mieszkanie.

W praktyce należało mieć w całości własne lub zabezpieczone w indywidualnym kredycie bankowym pełne 100% środków finansowych na kupno

Rys historyczny

•Wpisany przez Administrator•

••poniedziałek•, 08 •lutego• 2010 10:18• - •Poprawiony•

••środa•, 22 •sierpnia• 2012 13:35•

mieszkalnego lokalu własnościowego. Warunkom tym sprostało niewielu. Wiele osób zgłaszało się rozgoryczonych ze swoją książeczką mieszkaniową, na którą oszczędzało latami, a z której oszczędności nie gwarantowały pokrycia kosztów zakupu mieszkania. A przecież pieniądze na książeczkach były w dyspozycji PKO i Państwa, a nie spółdzielni. To Państwo ustalało warunki ich waloryzacji.

Ci którzy załapali się na końcówkę ze starego systemu – budownictwa lokatorskiego, byli szczęśliwcami. W tej grupie były 4 budynki najnowszego osiedla TEKLIN B o 140 mieszkaniach.

Wszystkie następne budynki z dekady lat dziewięćdziesiątych były budowane w systemie własnościowym, za pełną odpłatność kosztu ich budowy. Były to 3 budynki w os. Centrum o 126 lokalach i 5 budynków w os. Piękna o 122 lokalach.

W latach 90-tych podjęto realizację i wybudowano na os. Łąkowa dwa segmenty szeregowe o 8-u mieszkaniach w budownictwie jednorodzinny, oraz na tym samym osiedlu 10 budynków jednorodzinnych wolnostojących. Zbudowano też kilkadziesiąt pawilonów handlowych wolnostojących oraz tyle samo wbudowanych na parterach budynków w os. Centrum.

W sumie więc w okresie po 1990 roku wybudowaliśmy w spółdzielni 388 mieszkań w 14-u budynkach wielorodzinnych i 18-cie w budownictwie jednorodzinny. Stworzyliśmy też poprzez adaptację starych obiektów i strychów, 30 nowych małych mieszkań na cele rodzin eksmitowanych.

Wyhamowanie tempa budowy nowych mieszkań zostało spowodowane tym, że nie było ich dla kogo budować, przy oferowanych warunkach finansowych.

Lata 90-te to obok kłopotów inwestycyjnych, obok nowego zjawiska – narastania zadłużenia czynszowego, także lata działań przy likwidacji wad technologicznych, przy modernizacjach oraz fala przełomu jakościowego w obsłudze konserwacyjno-remontowej i usługach komunalnych.

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• •; poniedziałek •, 08 •; lutego •, 2010 10:18 • - • •; Poprawiony •

• •; środa •, 22 •; sierpnia •, 2012 13:35 •

Sytuacja ekonomiczna i prawa rynku wymusiły na nas potrzeby zmian organizacji obsługi zasobów mieszkaniowych. Zlikwidowano wiele komórek funkcjonalnych w spółdzielni, zlikwidowano Zakład Budowlano-Remontowy.

Struktura zatrudnienia zmniejszyła się z 300 do 70 etatów.

Podjęto batalię o ceny usług komunalnych w mieście (ciepła, wody, wywozu nieczystości) w kierunku ograniczenia poziomu ich wzrostów.

Rozpoczęto w oparciu o pozyskane dodatkowe środki bądź o kredyty, docieplanie całych budynków lub ścian szczytowych w większości z nich.

Uzbrojono układy ciepłe budynków w systemy pomiaru i regulacji.

Nie zapomniano jednak o potrzebach kulturalno-oświatowych mieszkańców. W dniu 12 czerwca 1992 r. oddano na tę działalność w PDM nowy obiekt, Klub Osiedlowy „KOLIBER”, adaptowany w budynku po byłej kotłowni lokalnej. To była druga tej rangi placówka kulturalna w naszej spółdzielni.

Przemianom technicznym i organizacyjnym w spółdzielni towarzyszyły dynamiczne zmiany w samorządzie spółdzielczym wymuszane często zwiększoną demokratyzacją życia w mieście. Rada Nadzorcza w tym okresie miała trzech przewodniczących – Grzegorza Guzowskiego, Włodzimierza Łysanowskiego, Krystynę Zielińską. W Zarządzie Spółdzielni pracowali: Marek Balcer, Adam Szymonik, Teresa Wójcik, Hanna Jędrzejewska, Stanisław Stolarski, Andrzej Umiecki, Barbara Górecka, Marian Rusinowski.

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• • poniedziałek •, 08 • lutego • 2010 10:18 • - • Poprawiony •

• • środa •, 22 • sierpnia • 2012 13:35 •

Przez Radę Nadzorczą przewinęło się kilkudziesięciu działaczy. Wśród nich byli, bądź są nadal m.innymi:

A. Kwieciński, K. Sołtysek, A. Flont, B. Bubisz, H. Walczak, E. Szymański,
L. Mela, T. Lewandowska, A. Drużyński, H. Langanc, Z. Mikulska,
ST. Marczak, J. Kwaczyński, J. Mańkowski, J. Puzio, H. Piskorz, B. Pękacka, M.
Szcześniewski, A. Umięcki, K. Werbicki, M. Radzaj, R. Wrzosek,
W. Kamiński, T. Iwanek, M. Korbień, W. Szwed, W. Ogonowski,
B. Mioduszevska i inni.

VII. OSTATNIA DEKADA

Okres lat 2000-08, to dla spółdzielni mieszkaniowych w kraju, czas trudnych wyzwań i kontaktu z ustawowymi działaniami destabilizującymi ich organizację i gospodarkę.

Wszystkie kolejne ekipy rządowe przed 2000 rokiem dbały o to aby Państwo do mieszkań jak najmniej dokładało, zaś po tym okresie aby wcale tej pomocy nie było.

Ponieważ jednak Państwo, nie mogło się całkiem odwrócić plecami od potrzeb mieszkaniowych społeczeństwa, to w 2000 r. przywrócono, po 8 latach przerwy możliwość realizacji budownictwa lokatorskiego (przy pomocy środków kredytowych Krajowego Funduszu Mieszkaniowego).

Nasza spółdzielnia skorzystała trzykrotnie z tej formy pomocy Państwa i wybudowała przy udziale środków z KFM 196 mieszkań lokatorskich w kompleksie mieszkaniowym w os. Piękna. Było to w kolejnych latach: 2001 r. – 70 lokali,

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator•

••poniedziałek•, 08 •lutego• 2010 10:18• - •Poprawiony•

••środa•, 22 •sierpnia• 2012 13:35•

2004 r. – 39 lokali i w 2007 r. – 87 lokali. Obok tego w 2007 r. zrealizowano w tym obiekcie 58 lokali o statusie własnościowym.

Nieemożność przekształcania lokatorskiego prawa do lokalu w inne prawo, powoduje że lokale ze środków KFM znajdują uznanie w grupie mniej zamożnej części naszych członków. A ponieważ rok 2007 okazał się rokiem początku boomu mieszkaniowego to ŻSM, wobec znacznego zainteresowania uzyskaniem mieszkania w Żyrardowie podjęła program budowy mieszkań własnościowych na terenach inwestycyjnych będących w jej władaniu, wykorzystując najatrakcyjniejsze lokalizacje (np. budynek mieszkalno-usługowy os. Centrum o 16 mieszkaniach i 10 lokalach usługowych – przekazany w kwietniu 2007 r.). Ten kierunek będzie przez nas podtrzymywany.

W latach 2004-2007, obok działań remontowych, utrzymujących stan techniczny substancji mieszkaniowej obiektów w ŻSM podjęto i zrealizowano program termomodernizacji budynków mieszkalnych.

Objęto nim 41 budynków z różnych osiedli i z różnych okresów realizacji. Mieszkańcom spłacającym kredyty termomodernizacyjne zaoferowaliśmy atrakcyjne formy wspomaganie spłaty tych kredytów.

Najtrudniejsze dla spółdzielni mieszkaniowych w kraju, było w tej dekadzie ustawowe nękanie ich zmianami, bądź zapowiedziami zmian w spółdzielczym ustawodawstwie.

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator
• • poniedziałek, 08 lutego 2010 10:18 - • Poprawiony
• • środa, 22 sierpnia 2012 13:35

Przyjęta przez Parlament ustawa z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych wprowadziła rewolucyjne zmiany do dotychczasowego prawa.

Ustawa zdecydowała o formach i kierunkach przekształceń własnościowych w spółdzielniach, wprowadzając nowe rozwiązania prawne a także zapisy działań prawnych stojących w sprzeczności z Konstytucją RP. To dlatego Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie wskazywał na te niezgodności, unieważniając poszczególne fragmenty ustawy. Zmiany sejmowe również były wprowadzane wielokrotnie, ponieważ ustawodawca, głosami większości sejmowej przyjął za cel demontaż spółdzielczej organizacji zarządzania mieszkalnictwem.

W okresie lat 2000-07 spółdzielnią kierowali:

Zarząd – M. Rusinowski, A. Szymonik, H. Jędrzejewska.

W Radzie Nadzorczej pracowali m.innymi – L. Mela, K. Zielińska, B. Pękacka, I. Farska, B.

Rys historyczny

•Wpisany przez Administrator•

••poniedziałek•, 08 •lutego• 2010 10:18• - •Poprawiony•

••środa•, 22 •sierpnia• 2012 13:35•

Smółka, A. Drużyński, T. Lewandowska, A. Umięcki, H. Piskorz, Z. Mikulska, A. Staliński, H.

Piskorz, M. Bronowski, K. Gwiaździńska,

A. Osiński, B. Rzczycka, K. Krzemionka, L. Choiński, W. Grundman,

Z. Irzycki, E. Karaszewska, G. Górecki, K. Werbicki.

W czercu 2002 r. zmarł Pan Kazimierz Werbicki – członek Rady Nadzorczej, wieloletni prezes Zarządu ŻSM, założyciel Spółdzielni. Na 45-lecie naszej spółdzielni, odsłanialiśmy w budynku biura Zarządu, tablicę poświęconą jego osobie.

VIII. AKTYWA SPÓŁDZIELNI W ROKU JUBILEUSZU.

1. Zasoby i mieszkańcy.

Aktualny stan posiadania ŻSM to 6976. mieszkań w 158. budynkach o łącznej powierzchni 347.319,72m² oraz 2 segmenty szeregowe z 5. mieszkaniami i 7 domków jednorodzinnych.

Bazę lokali użytkowych stanowi 48. pawilonów wolnostojących i 65. wbudowanych oraz 751.. boksów garażowych.

Ponadto spółdzielnia posiada dwa Domy Kultury (ODK i KOLIBER),

Dom Kultury Fizycznej, Pawilon Biurowy i bazę techniczno-magazynową.

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator

• • poniedziałek, 08 lutego 2010 10:18 - • Poprawiony

• • środa, 22 sierpnia 2012 13:35

Na koniec 2007 r. w ŻSM było zarejestrowanych 7.061. członków, z tego 6.613. zasiedlonych.

2. Samorząd mieszkańców.

Samorząd mieszkańców to baza działania ŻSM. Ich organizacja unormowana o zapisy statutowe opiera się na funkcjonowaniu 5-ciu Rad Osiedli: Żeromskiego i Sikorskiego, Kościuszki-Centrum, Batorego-Radziejowska, Wschód, Teklin-Piękna.

Aktualnie przewodzą tymi radami kol., kol. Grzegorz Górecki, Andrzej Drużyński, Leszek Mela, Iwonna Farska, Andrzej Osiński.

Działalność samorządowo-organizacyjna, której celem jest nadzór i kontrola nad działaniami gospodarczymi służb stanowi istotną rolę w funkcjonowaniu spółdzielni. Szczególne miejsce w tym procesie pełni Rada Nadzorcza Spółdzielni, główny roboczy organ nadzorczo-kontrolny.

Radzie Nadzorczej Spółdzielni (dane z ostatniego 35-lecia) przewodniczyli m.innymi:

Tomasz Andryszczak, Stefan Kasperkiewicz, Antoni Marczak, Leszek Mela, Grzegorz Guzowski, Włodzimierz Łysanowski i Krystyna Zielińska – obecna przewodnicząca RN.

Do wyróżniających się działaczy 50-lecia ŻSM udekorowanych wyróżnieniami i odznaczeniami spółdzielczymi, obok wymienionych przewodniczących RN należeli m.innymi:

kol., kol. Kazimierz Werbicki, Wacława Wierzbicka, Jerzy Janiszewski, Stanisław Stolarski, Bożenna Riman, Jan Warchoł, Stanisław Gabrylewicz, Jan Kucharski, Jerzy Cieślak, Janina

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator•

••poniedziałek•, 08 •lutego• 2010 10:18• - •Poprawiony•

••środa•, 22 •sierpnia• 2012 13:35•

Socha, Janina Wolniewicz, Tadeusz Ciężarek, Henryka Stusińska, Feliks Rybka, Teresa Łasikiewicz, Stefan Marczak, Jan Zachariasz, Henryk Koźbiał, Jan Wrzodak, Jerzy Przybylski, Teresa Adamczyk-Gejna, Ryszard Wrzosek, Zofia Mikulska, Irena Petasz, Bolesław Bubisz, Włodzimierz Kamiński, Maria Langa, Helena Langanc oraz aktualni członkowie Rady Nadzorczej, członkowie Zarządu Spółdzielni i przewodniczący Rad Osiedli oraz liczna grupa ich działaczy osiedlowych.

3. Działalność kulturalno-oświatowa.

W ŻSM prowadzona jest ona na bazie placówek społeczno-kulturalnych;

- Osiedlowego Domu Kultury,

- Klubu Osiedlowego „KOLIBER”, który prowadzi także Dom Kultury Fizycznej.

Działalność placówek jest skierowana do mieszkańców osiedli i opiera się na realizacji takich zadań jak:

- organizowanie czasu wolnego dzieci i młodzieży w miejscu zamieszkania,

- rozwijanie zainteresowań przez działalność kół i sekcji z różnych dziedzin,

- prowadzenie działań oświatowych w formie kursów i warsztatów,

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• • poniedziałek •, 08 • lutego •, 2010 10:18 • - • Poprawiony •

• • środa •, 22 • sierpnia •, 2012 13:35 •

- prowadzenie działalności rozrywkowej dla różnych grup wiekowych.

Szeroka jest różnorodność form działań proponowanych przez nasze placówki mieszkańcom. Najbardziej popularne z nich, zaakceptowane przez naszych członków to:

- Dzień Dziecka, Topienie Marzanny, Kluby Seniora, Biesiady dla mieszkańców, zabawy plenerowe w ODK,

- zajęcia artystyczne (teatr, muzyka, taniec i plastyka), rozrywkowe (organizacja koncertów muzycznych), działania oświatowe (kursy), rekreacja i sport w KOLIBRZE i hali sportowej.

4. Załoga spółdzielni.

Dokonania spółdzielni, jej efekty inwestycyjne, czy organizacja obsługi zyskująca uznanie mieszkańców, to zasługa pracującej na przestrzeni 50- lecia załogi spółdzielni.

W różnych okresach czasu, w różnych formach organizacji, przewinęło się przez spółdzielnię ponad 1,5 tys. pracowników. Nie sposób wskazać wszystkich, zasłużonych dla jej rozwoju, szczególnie tych z pierwszego okresu funkcjonowania spółdzielni i tych którzy już odeszli lub nie pracują. Ale z tej grupy należy na pewno wymienić członków Zarządu Spółdzielni, kol., kol. K. Werbickiego, Z. Więckowskiego, J. Janiszewskiego, S. Gabryłałowicza,

J. Kucharskiego, W. Zajączkowskiego, A. Szymańskiego, M. Balcera,

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• •; poniedziałek •, 08 •; lutego •; 2010 10:18 •; - •; Poprawiony •;

• •; środa •, 22 •; sierpnia •; 2012 13:35 •;

W. Wierzbicką, T. Wójcik, J. Kalmana.

Zaś z grupy pracowników m.innymi: kol., kol. B. Walczak,
T. Chwojnicką, B. Wilkowską, L. Kucharskiego, H. Kapere, B. Gałązkę,
B. Donaj, T. Szlezyngiera, K. Kozere, T. Radomską, B. Górecką, K. Glinkę,
B. Karlińską, G. Dziadur, M. Korbień, M. Krawczykiewicz, K. Marczak.

W spółdzielni nadal pracuje grupa zasłużonych pracowników, z ponad 25-cio letnim stażem i doświadczeniem w spółdzielczej robocie, a wśród nich; kol., kol. D. Jankowska, H. Jędrzejewska, B. Krzemionka, R. Latek, T. Łachnik, E. Modzelewska, B. Pękacka, R. Pleban, I. Pluta, M. Rusinowski,
B. Szczesniewska, J. Szymańska, A. Wąsiewicz.

Do grupy wyróżniającej się długoletnich pracowników należą także m.innymi; kol., kol. A. Korotko, Sł. Mysiński, I. Mendygrał, I. Miller,
B. Siekielska, A. Szymonik, T. Słówek, M. Skoczylas, K. Marcinkowska,
L. Piotrowski, J. Mańkowski, E. Skwarek, L. Marczak oraz wielu innych, których tu wymienić nie sposób.

Współpracują ze Spółdzielnią po sprywatyzowaniu usług na terenach osiedli nasi byli wieloletni pracownicy; kol., kol. A. Osuchowski, B. Rzewnicka, W. Jasiński, M. Jodłowski, T. Bogucki, J. Borkowski, Z. Skibiński,
J. Jurchewski, P. Budecki, W. Wasik.

IX. REMEDIUM.

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• • poniedziałek •, 08 • lutego • 2010 10:18 • - • Poprawiony •

• • środa •, 22 • sierpnia • 2012 13:35 •

Założyciel Spółdzielni, wieloletni jej Prezes i działacz samorządowy, Pan Kazimierz Werbicki opuścił nas w czerwcu 2002 r. Odchodząc zostawił nam nie tylko przedłożone na wstępie niniejszego opracowania wspomnienie, lecz również entuzjazm i wiarę w powrót spółdzielczych więzi naszych mieszkańców. Dlatego utworzoną i pozostawioną nam przez niego Spółdzielnię będziemy aktywnie chronić i umacniać.

Bieżące obowiązki wobec członków zamieszkujących w zasobach Spółdzielni będziemy realizować poprzez zastaw takich działań jak:

- doskonalenie organizacji i ekonomiki zarządzania zapewniających należyte jakościowo warunki zamieszkania,
- dbałość o wysoki poziom obsługi i utrzymania zasobów mieszkaniowych,
- dalszy rozwój działalności samorządowej i społeczno-wychowawczej,
- doskonalenie metod bieżącej informacji.

Działania te będziemy prowadzili z udziałem szerokiego aktywu członków, działaczy samorządowych Żyrardowskiej Spółdzielni Mieszkaniowej.

Marian Rusinowski

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator

• • poniedziałek, 08 lutego 2010 10:18 - • Poprawiony

• • środa, 22 sierpnia 2012 13:35

Kalendarium ŻSM w Żyrardowie

- 1958 11 marca - pierwsze Walne Zgromadzenie Członków - powołanie SM "Jedność"
- 1959 9 lutego - zasiedlenie pierwszego bud. Nr 4 na os. Żeromskiego-
- 1961 25 kwietnia - przyłączenie się do SM "Jedność" Sp-ni "Nadzieja"
- 1966 1 lipca - przyłączenie do SM "Jedność" S-ni "Słoneczna"

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• • poniedziałek •, 08 • lutego •, 2010 10:18 • - • Poprawiony •

• • środa •, 22 • sierpnia •, 2012 13:35 •

1968 5 października - oddanie do użytku Osiedlowego Domu Kultury, który był pierwszym spółdzielczym obiektem tego typu w województwie warszawskim

1969 Zakończenie budowy os. Żeromskiego. Rozpoczęcie realizacji os. Sikorskiego (dawna Świerczewskiego)

1970 Przyjęcie nazwy "Żyrardowska Spółdzielnia Mieszkaniowa"

1971–1975 Realizacja os. Kościuszki

1976–1983 Realizacja os. Wschód

1976–1993 Realizacja os. Centrum I, II, III

1977–1991 Realizacja os. Teklin A i B

1981–1988 Realizacja os. Batory I, II, IV

1982–1989 Budowa segmentów szeregowych na os. Łąkowa

1985–1993 Realizacja os. Piękna

1992 1 czerwca - oddanie do użytku Klubu Osiedlowego "Koliber"

Rys historyczny

• Wpisany przez Administrator •

• • poniedziałek •, 08 • lutego •, 2010 10:18 • - • Poprawiony •

• • środa •, 22 • sierpnia •, 2012 13:35 •

1994–1997 Realizacja budynków jednorodzinnych (kanadyjskich) na os. Łąkowa

1997 Rozpoczęcie realizacji budynku mieszkalnego na os. Piękna

1997 Rozpoczęcie realizacji zespołu szeregowego mieszkalnego na os. Batory

2000-2001 Realizacja I-ego etapu kompleksu mieszkaniowego na os. Piękna (70 mieszkań) – lokatorskiego ze środków Krajowego Funduszu Mieszkaniowego

2004 Przekazanie II etapu kompleksu mieszkaniowego na os. Piękna (39 mieszkań)

2007 Przekazanie do użytku budynku mieszkalno-usługowego w os. Centrum (16 mieszkań, 10 lokali) w os. Piękna (145 mieszkań)